

ХАЙ ЖИВЕ ПЕРШЕ ТРАВНЯ!

Молодіжний комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Середа, 1 травня 1985 року

№ 53 (3560).

Ціна 2 коп.

ХАЙ МІЦНІЕ СОЮЗ СВІТОВОГО СОЦІАЛІЗМУ, МІЖНАРОДНОГО ПРОЛЕТАРІАТУ І НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ!

(За Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1985 року)

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ

ТРАВНЕВИЙ ЗАСПІВ

Яке на світі усе травневе!
Травневе місто. Травневий люд.
Степи травневі, вітри й дерева.
Травневий поступ. Травневий труд.

Гей, з кумачами по світу йдете,
Мої учні і трударі!
Квітує вами моя планета,
Квітує палко о цій порі,
Бо ви йдете, мої народи,
А з вами разом і я іду;
Сини і дочки труда й свободи
Ідуть зі мною в однім ряду!

А понад нами не просто синє —
Пречисте небо планети, де
На мир та щастя людської родини
Вселюдське братство
уже гряде!

ТЕЛЕГРАМА У НОМЕР

З УСПІХОМ!

«Вагомі трудові дарунки підготували три молоді доярки нашого району. Комсомолки Катерина Делікатна та Лариса Верчєвська з колгоспу «Червона комунa», а також Лідія Морозова з колгоспу імені Енгельса, сьогодні, у день Першотравня, звітують: з початку року досягнуто 1800-кілограмового надоя молока від корови!»

Новоархангельський райком комсомолу.

СУБОТНИК

ТРУДІВНИКИ ОБЛАСТІ ПІДТРИМУЮТЬ ІНІЦІАТИВУ КОЛЕКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТ-ГЕРОЇВ МОСКВИ, ЛЕНІНГРАДА ТА ВОЛГОГРАДА: ПРОВЕСТИ 4 ТРАВНЯ ВСЕСОЮЗНИЙ СУБОТНИК, ПРИСВЯЧЕНИЙ 40-РІЧЧЮ ПЕРЕМОГИ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ.

Труд—святу праці

На зборах, проведених у нашому комсомольському молодіжному колективі, ми одностайно підтримали ініціативу колективів підприємств і організацій міст-героїв Москви, Ленінграда, Волгограда, які запропонували провести 4 травня Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

За пропозицією бригадира Л. Г. Твердоступ у день суботника вирішено працювати на робочих місцях — у своєму цеху по збиранню динамічних голівок, причому продуктивність праці планується в цей день значно підвищити.

Тон у високоякісній ударній праці задаватимуть, як і раніше, партгрупорг Валентина Амророва, профгрупорг Тетяна Голуб та кандидат у члени КПРС Лариса Шведюк.

С. МИТРОФАНОВА, групкомсорг КМК бригади слюсарів-складальників цеху № 3 заводу радіо-виробів.

М. Кіровоград.

Відповімо ударною працею

Мені, молодого механізатора, усіх членів нашої буряківничої ланки глибоко схвилювала доповідь Генерального секретаря ЦК нашої партії Михайла Сергійовича Горбачова на квітневому (1985 р.) Пленумі ЦК КПРС. Приємно було читати ті рядки, де Михайло Сергійович сказав, що «за останні роки в розвитку сільського господарства відбулись позитивні зміни...». Та все ж, кому, як не мені, просому механізатору, бачити і розуміти, що поки не всі резерви приведені в дію. І сьогодні коли 350-гектарний буряківний клан уже засіяний, ми боротимемося за максимальну родючість кожного гектара. Адже наш обов'язок активно трудитися над втіленням в життя Програмної програми країни.

Сам я за перший квартал цього року виробив 112 процентів умовної оранки, зекономив 8 процентів проти плану палива по-мастильних матеріалів. Високі показники мають і мої товариші по ланці комсомольці Дмитро Карелін та Олександр Науменко, ланковий Микола Голованов. Так високопродуктивно працюватимемо і далі.

М. ПОЛЯКОВ, тракторист, член КМК ланки буряководів тракторної бригади № 2 колгоспу «Первое мая», Маловисівський район.

СВЯЩЕННА ПАМ'ЯТЬ — У СЕРЦЯХ І ДІЛАХ

Напередодні 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні місто-герой Київ гостинно зустріло учасників Всесоюзної вахти пам'яті, присвяченої цій знаменній даті. Стартувавши шість років тому в підмосковному Наро-Фомінську, де стояли на смерть доблесні захисники столиці, Вахта пам'яті пройшла за цей час по містах нашої країни, чий назви стали символом ратного подвигу. І скрізь її учасники демонструють беззавітну вірність справі партії, рішучість гідно продовжувати героїчні традиції радянського народу.

У ЦК Компартії України 26 квітня відбулася зустріч з почесними гостями і учасниками урочистого відкриття Всесоюзної вахти пам'яті в м. Києві.

Від імені Політбюро ЦК Компартії України член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський сердечно вітав ветеранів Великої Вітчизняної війни, визначних воєначальників, представників братніх республік і в їх особі всіх учасників Всесоюзної вахти пам'яті. Він розповів про те, як трудящі України зустрічають

славний ювілей Перемоги, відзначив величезну і дуже важливу роботу по вихованню юнацтва, яку проводять ветерани війни. Розвиток героїчних традицій старших поколінь допомагає в ідейному, класовому загартованні трудящих, насадує перед молоді, у підвищенні політичної пильності, вихованні готовності зі зброєю в руках захищати Батьківщину, завоювання соціалізму.

Товариш В. В. Щербинський побажав учасникам зустрічі успішно здійснити все, що намічено в зв'язку з проведенням Вахти пам'яті, сердечно поздоровив їх з наступними святами — Першотравнем і Днем Перемоги.

У зустрічі взяли участь члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України.

Увечері на площі Перемоги біля Обеліска «Місту-герою Києву» відбулося відкриття Всесоюзної вахти пам'яті. Урочистий мітинг відкрив перший секретар ЦК ЛКСМУ України В. І. Мироненко. З вітальним словом до присутніх звернувся член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міського партії Ю. Н. Єльченко. Він висловив

упевненість у тому, що нинішня Вахта пам'яті, яка стартувала в столиці України, стане дійовим оглядом вірності молоді героїчним традиціям старших поколінь.

Представники молодіжних трудових колективів республіки рапортували про виконання зобов'язань, взятих на честь 40-річчя Перемоги, — за себе і за зарахованих у бригади героїв, які не повернулись з війни.

Про мобілізуючу силу Вахти пам'яті, яка викликає новий приплив ентузіазму у молоді, говорив на мітингу секретар ЦК ВЛКСМ О. В. Жуганов. Присутніх вітав Герой Радянського Союзу маршал авіації О. П. Силантьєв.

Учасники мітингу з великим піднесенням прийняли вітальний лист Центрального Комітету КПРС.

У селі Нові Петрівці Київської області, біля пам'ятника-музею «Визволителям Києва», 27 квітня відбувся мітинг-клятва, яким завершилась програма урочистого відкриття Всесоюзної вахти пам'яті. Учасники мітингу заклали алею Героїв на честь 40-річчя Перемоги.

(РАТАУ).

СПОСІБ ЖИТТЯ — РАДЯНСЬКИЙ

РОДИННЕ ЩАСТЯ

Родинне щастя багатодітної сім'ї Комарів передусім у хорошому загальному тоні її життя. По-всюкдень живучи в труді й злагоді, батьки люблять своїх дітей тією уважною і спокійною любов'ю, яка має в нашій країні міцне соціальне підґрунтя. Права на труд, відпочинок, охорону здоров'я, освіту та всі інші гуманні гарантії, закріплені в Конституції СРСР, є наріжним каменем благополуччя радянської сім'ї. Семеро народила й виховала Надія Федорівна, одержуючи безкоштовне й повне медичне обслуговування, оплачувані відпустки, вагомі прибавки до сімейного бюджету у вигляді прямих грошових доплат на дітей, пільгове утримання їх у дитсадку й харчування в школі, безкоштовного користування присадибною ділянкою тощо.

За щасливе майбутнє дітей батьки впевнені. Адже в нашій країні робиться все для блага людини праці, в ім'я невпинного зростання її матеріально-го і культурного рівня. Досить сказати, що нині в Україні Рад майже $\frac{3}{4}$ національного доходу йде на задоволення потреб населення. Незалежно від свого трудового внеску, буквально кожен у нас користується благами, що виплачуються за рахунок суспільних фондів споживання. З цікавості підраховуємо, що 1980 року ці виплати і пільги на кожного члена сім'ї Комарів перевищили 500 карбованців. Оскільки найстарший — Анатолій — закінчив не лише десятирічку, а й технікум, легко визначаємо, що на його навчання в школі держава витратила 1800 карбованців, а в тех-

вичу вистачає заробітної плати для задоволення як побутових, так і культурних запитів сім'ї. Діти у них охайно й зі смаком зодягнуті, на кухонному столі їх завжди чекають смачні й різноманітні страви.

Загалом же, дотримуючись розумних матеріальних і духовних потреб, сім'я Комарів дістає змогу і заощаджувати певну кількість зарплати. Таким чином купили дітям велосипеди, магнітофони, збудували гараж, придбали новенького «Москвича», а минулої осені справили гарне весілля Анатолію та його нареченій Наталці. Ще кращий подарунок одержали молодята від колгоспу — чотирикімнатну квартиру з усіма необхідними для сільського життя підсобними приміщеннями та городом.

Гарно живе і гарно житиме ця молода сім'я. Бо в нашому суспільстві сім'я, а в її особі — мати одержує, крім значної матеріальної, і велику моральну підтримку. Надія Федорівна виїхала заміж, маючи середню спеціальну освіту зоотехніка. Згодом її призначили завідуючою молочнотоварною фермою. Сім'я росла швидко, але кількість дітей не вплинула на службове становище жінки. Н. Ф. Комар і понині незмінно очолює той же колектив тваринників. За активну участь в управлінні справами держави й суспільства комуністи обрали її членом Новгородківського райкому, кандидатом у члени Кіровоградського обкому партії. У числі інших делегатів багатодітна мати-трудівниця представляла обласну партійну організацію на XXVI з'їзді Компартії України.

Прожиті роки й нелегкі сімейні клопоти не зістарили її, не померезили зморшками лиця й не погасили в очах вогню материнського щастя.

М. ДОСВІТНІЙ.

Новгородківський район.

На знімку: біля отчого дому.

Фото В. ГРИБА.

Далеко ходить не треба

Не секрет, що людині працюється набагато веселіше і продуктивніше, коли після роботи можна прийти до власної затишної квартири.

У колгоспі імені Щорса добре знайомі з цією ак-

цією. На недавньому засіданні бюро райкому партії було схвалено програму житлового будівництва на селі, що комплексно проводить керівництво господарства на чолі з головою правління О. М. Собком.

Затишню в Марфівці не тільки колгоспникам. Радо прийшли сюди за направленням і вчительки Марія Дяченко, Лариса Білоглава та Наталка Шангіра. Весна принесла молодим спеціалістам добрий настрій, а їм тому, що Першотра-

вень молоді вчительки зустрічають у добротному, ще із запахом фарби гуртожитку для малосімейних. Можна уявити й радість молодого подружжя вчителів Леоніда та Валентини Подоляків, одним з весільних подарунків для яких стали ключі від квартири з усіма зручностями в цьому ж будинку.

О. ПОПОВИЧ,
секретар учительської організації Марфівської середньої школи.

Долинський район.

СЛОВА, НАРОДЖЕНІ СЕРЦЕМ

МИ —
ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Чого найбільше було того дня — так це посмішок і квітів. Ними бобринчани вітали дорогих гостей з Афганістану, Куби, Монголії, Бангладеш, Заїру, Мадагаскару. Зарубіжні друзі, які нині навчаються в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування, прибули в наше степове місто, щоб разом з молоддю Бобринця провести вечір миру, дружби й солідарності. І ось — гості на сцені районного будинку культури. Приемно схвилювано бурею вітальних оплесків, водни розчулено здійснюють вгору сплетені в міцному потиску руки — символ братерства, щиро дякують радянським друзям за теплий прийом...

ГОЛЮБІНА тема вечора — підготовка до майбутнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Вона нерозривно пов'язана з боротьбою за мир, проти гонки озброєнь, проти імперіалізму. Перший секретар райкому комсомолу С. М. Соболь розповів гостям про діяльність юнаків і дівчат району, спрямовану на зміцнення інтернаціональних зв'язків із зарубіжними ровесниками, їхні трудові дарунки 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Захоплено слухали також всі розповіді ветеранів війни та праці О. В. Данілюка, відмінника навчання, учня Бобринського сільськогосподарського технікуму С. Пайола. А потім слово взяла зарубіжні друзі.

Разанадзатуву Філіберюнак з Мадагаскару щиро дякував за надану йому можливість здобути професію інженера в Радянському Союзі. Адже його рідній країні дуже потрібні висококваліфіковані спеціалісти. Тож, закінчивши навчання і поїхавши додому, він завжди пам'ятатиме братерське тепло, материнську турботу радянської землі.

А ось гості з Афганістану Фасіхулла і Амнат Халіль свій виступ вирішили зробити музичним. Акордеон, незмінний супутник афганських мелодій — величкий бубон... І залунала в залі знаменита «Катюша». Пісня, відома, мабуть, в усіх кутках планети. Бо й кубинські, і монгольські друзі підхопили пісню, а через мить «Катюшу» дружно співав увесь зал.

Заір — батьківщина незламного борця за свободу й незалежність рідного

народу Натріса Лумумби. На зустрічі миру цю країну представляв Забі Забі Какас. Присутніх приємно вразило, як добре володіє юнак з африканського континенту російською мовою. А ще більше — його розповідь про боротьбу заїрської молоді за мир.

Захоплено ділилися враженнями про навчання в Радянському Союзі гості з Бангладеш Бісвас Нарімал Чандра. З великою любов'ю розповідав він про свою сонячну батьківщину, антивоєнні прагнення всього бангладешського народу. І, мабуть, ніхто в залі не залишився байдужим, коли інший представник цієї країни — Бісвас Суїл Чандра виконав рідною мовою пісню про молодість.

Немов білі журавлики, пливуть залом листівки. В них — підписи молоді міста та гостей, які підкріплюють листи-вимогою про припинення гонки озброєнь. Ці листи учасники зустрічі вирішили направити в штаб-квартиру НАТО у Брюссель, президентів США Рейгану та канцлерів ФРН Колю. Молоді хочеться миру... Радянські люди знають, що таке війна. Вони повною мірою відчули принесене нею горе. Про ліхоліття війни розповідається і в книзі «Люди з чистою совістю», яку одержав у подарунок кожен з гостей. І як протест тим, хто хоче винести ту на мирній місті і села світу ядерний смерч, звучить гімн демократичної молоді світу. Іспанською, монгольською, афганською, російською... Мовою миру.

У ДРАЗУ після закінчення вечора гостей оточили молоді бобринчани. Обійми, рукостискання, запитання, взаємні запрошення погостювати. Тоді ж і виникла ідея посадити в міському сквері алею дружби. Хто перший вініс таку пропозицію, невідомо. Але за мить гамірливим потоком молоді попрямувала в парк імені М. Л. Кропивницького. Дорогою гості розшували про історію міста, цікавилися його визначними місцями. І здавалося, що й гості, і господарі знайомі давним-давно...

...Робота в парку йшла дружно. І за якусь годину в небо потяглися молоді дерева. Ім ще міцніти і міцніти під мирним небом, рости і розвиватися, роками зеленим шумом навіяти згадки про теплу зустріч на бобринській землі. А друзі... Її жити у віках.

О. ГАВРИЛЕНКО.

м. Бобринець.

Пам'ятатиметься весна

Доля, здавалося б, як доля. Школа, армія, знову рідний колгосп. Та, певно, небайдужі юнацькі руки торкали важелі механізмів рослинних ранками отроцтва, якщо після повернення в запас для молодого механізатора тракторної бригади № 1 колгоспу імені Чкалова Новоміргородського району Валерія Ви-

сочина ваганы не було — пішов до «своїх». Комсомольсько-молодіжний колектив тракторної радо прийняв поповнення в його особі. Добре порозумілися хлопці з технікою та один з одним — за підсумками минулої збіральної кампанії в обласному соціалістичному змаганні

КМК тракторної був нагороджений трактором МТЗ-80.

То було для хлопця однією пам'ятною подією літньої весни 85-го. А іншою — гарне комсомольське весілля, яке влаштували для молодих — Валерія та виховательки колгоспного дитсадку Світлани Хлівиної.

Ще не забулась напруга посівної кампанії раніш зернових, де Валерій працював у складі комсомольсько-молодіжного агрегату та перевиконував норми на 30—40 процентів. Позаду вже й пора засіву цукрових буряків.

В. ГУРИЧЕВ.

СУБОТНИК

АЛЕЯ
ІМЕНІ

ГЕРОЯ-
ЗЕМЛЯКА

Палке схвалення молоддю нашого району знайшла ініціатива колективів підприємств і організацій міст-героїв Москви, Ленінграда, Волгограда, які запропонували провести 4 травня Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. На суботник разом із старшими товаришами вийдуть 4 тисячі комсомольців. Близько двох тисяч молодих виробничників трудитимуться на своїх робочих місцях.

У районі стає доброю традицією зараховувати під час суботників до свого складу героїв-земляків, які визволяли рідний край від німецько-фашистських загарбників. Так, приміром, КМК контролює-вмірвальних приладів і апаратури Капітанівського цукрозаводу імені XXIV з'їзду комсомолу України зарахував до свого складу Віталія Федоренка — командира партизанського загону, який дів під час Великої Вітчизняної на території нашого району.

А ось ще кілька фактів наміток визвижної роботи молоді. Комсомольці колгоспу «Жовтень» будували мурів стрілецький тир. КМК кондитерського цеху комбінату громадського харчування (керівник Тетяна Карташова) виготовить 130 кілограмів кондитерських і хлібобулочних виробів із значним перевиконанням плану. А КМК відділу «Галантерея» районувермагу планує реалізувати товариш понад план на 300 карбованців.

Основою частини учнів середніх та восьмирічних шкіл району працюватиме на благоустрій та впорядкування території. Піонерська організація Мартовської СШ, яка носить ім'я Олександра Стегара, земляка, що загинув при виконанні интернаціонального обов'язку в Демократичній Республіці Афганістан, посадить алею з 23 дерев (саме стільки років було Олександрові) і назве його іменем.

В. БУРЯК,
перший секретар Новоміргородського райкому ЛКСМУ.

СТАЄ

ТРАДИЦІЄЮ

Як і 20 квітня, усі без винятку працівники Кіровоградського райкому комсомолу вирішили працювати в день суботника, присвяченого 40-річчю Великої Перемоги, на підшефній молочнотварній фермі № 1 колгоспу імені Ульянова. Вони вже розбили парк і посадили дерева біля ферми. А тепер планують спорудити літній загін для тварин і обладнати будинок тваринника.

С. ЧЕРНЯВСЬКИЙ.

Кіровоградський район.

